

Erodoto,
Storie, III, 83

Γνῶμαι μὲν δὴ τρεῖς αὐται προεκέατο, οἱ δὲ τέσσερες τῶν ἐπτὰ ἀνδρῶν προσέθεντο ταύτῃ. Ὡς δὲ ἔσσωθη τῇ γνώμῃ ὁ Ὀτάνης Πέρσησι ἰσονομίην σπεύδων ποιῆσαι, ἔλεξε ἐς μέσον αὐτοῦσι τάδε. «Ἄνδρες στασιώται, δῆλα γὰρ δὴ ὅτι δεῖ ἔνα γέ τινα ἡμέων βασιλέα γενέσθαι, ἥτοι κλήρῳ γε λαχόντα, ἢ ἐπιτρεψάντων τῷ Περσέων πλήθε□ τὸν ἄν εἰκεῖνο ἔληται, ἢ ὅλῃ τινὶ μηχανῇ· ἐγὼ μέν νυν ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι. Οὕτε γὰρ ἄρχειν οὕτε ἄρχεσθαι ἐθέλω· ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι τῆς ἄρχῆς, ἐπ' ὦ τε ὑπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, οὕτε αὐτὸς ἐγὼ οὕτε οἵ ἀπ' ἐμέο αἰεὶ γινόμενοι.» Τούτου εἴπαντος ταῦτα ὡς συνεχώρεον οἱ □ξ ἐπὶ τούτοισι, οὗτος μὲν δὴ σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο ἀλλ' ἐκ μέσου κατῆστο. Καὶ νῦν αὕτῃ ἡ οἰκίη διατελέει μούνη ἐλευθέρη ἐοῦσα Περσέων καὶ ἄρχεται τοσαῦτα ὅσα αὐτὴ θέλει, νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. Οἱ